

Inside Express

Kaulics Viola, Kótun Viktor és Szentesi Csaba kiállítása*

Budapest Galéria, Budapest
2014. október 10 – november 9.

2014. Világűr. Budapest. Galéria.

Hatalmon a Nagy Tojás. Államforma: Népstadion, az oxigén fogy, a kozmosz 20 óráig nyitva, onnantól kijárási tilalom lép életbe.

KAULICS VIOLA, KÓTUN VIKTOR, SZENTESI CSABA.

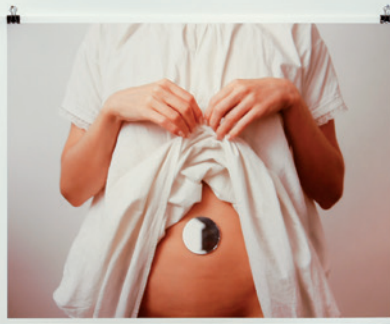
Megbízatásom tárgya e három célszemély megfigyelése, társadalmi hasznosság, gyönyörködtetési-index, nyugatmajmolás, hagyománytisztelet, önreflexió, és szappanbuborék-faktor vonatkozásában.

A kapott eredményeket analitikus összehasonlító vizsgálatnak vetem alá, jelentésben olykor kitérek egyéb, nem várt szempontokra is.

Erről majd folyamatosan.

SZT-kartonjaikat bekértem. Jelzett időszakra vonatkozóan egyéb forrásokból származó hálózati személyek és titkos megbízottak (TMB)-ktől származó, operatív módszerekkel készült korábbi jelentéseket találtam. Itt anonimizált sorok olvashatók, de halványan kivehetőek bizonyos nevek: Torok, vagy Török(?), Konkoli, Sipőc... – ezeknek később utánanézni!

KAULICS VIOLA
Purification, 2014 © Fotó: Rosta József

Jelentés:

KAULICS VIOLA sok mindent tud az ideális férfiről, és keresi a megfelelő nőt, aki sokszor saját maga. Először önmagunkkal kerülünk intim viszonyba általa.

A test egy magát működtető rendszer, az intimitás személyes terünk határáig ér. Önmagunk határa tehát intimitásunk határa is. Meddig tart, ami honnan kezdődik?

Testhatárrendészeti szerv: lélegző combok.

Kaulics Viola szájtján van egy kép, ahol egy pár látszik, azaz egyáltalán nem látszik, csak a többi képből gondolni, hogy azok ugyanúgy ők. Állnak az ablak és a függöny között, azaz mintha már épp nem is lennének ott, ellebegnek az áttetsző anyaggal. Mennek kifelé az odakintre. Az odakint ez esetben egy közeli tűzfal, előtte tető. Olyan, sárga hullámlemez lehet, rajta törmelek és galambszar. Duplaszárnyú az ablak, azon nehezebben megy kifelé a megváltás.

Purifikáció: megtisztulás a címe az itteni anyagnak. Kényelmetlenül közeliek.

Szabad-e székelés közben lábat mosni?

És lábmosás közben székelni? Így a rabbi.

A feloldozás véget ér a háztartási létra utolsó fokán, mire a panelszoba menyezetét érinti fejünk. Így én.

Zebramintás plüstarakóról elkárhoznék, ha egzotikust akarok.

KÓTUN VIKTOR 190 cm magas, szőke, gondosan borotvált, külsejében átlagos, környezetébe beleolvad, emiatt sokszor teljesen észrevétlen marad. Látszólag úgynevezett rejtőzködő típus, ez azonban félrevezető. Gyakran másokat, valamint saját magát megszemélyesítve jelenik meg. Ez utóbbi

SZENTESI CSABA
Cím nélkül (disszociatív formaterv), 2014 (részlet) © Fotó: Rosta József

KÓTUN VIKTOR
Vázlatok egy posztneovangárd arcképcsarnokhoz No. 1, 2014 (részlet) © Fotó: Rosta József

Svájci utóirat

Kiállítások a zürichi Kunsthausban

esetben válik csupán láthatóvá, és ilyenkor meg-
tévesztően ártalmatlanná. A szükségesnél több
nyakkendőt tart otthon, ezek színösszeállítása
első ránézésre természetesen nemzeti és val-
lási önérzetet sért. Az ide szánt „Kezdeti vázla-
tok egy neoavantgard arcképcsarnokhoz 1” című
műegyüttes azonban minden szempontból köz-
veszélyes. A falhoz támasztott kazár-lobogó
felesleges indulatfokozás. Szappanbuborék-
faktor maximum, gyönyörködtetés-index zérus.
Kapitalista. Egyszer Horváth Tiborral is látták.
Személye további operatív megfigyelést igényel.
Égő dossziójának nyilvános felolvasását kérem.

SZENTESI CSABA: egyelőre sokat gondolkodik,
idézget, a modernitás fogalmával operálgat.

„Mai rend-fogalmunk a modernitás terméke.
A jövőbe mutató, a tökéletesedést ígérő fejlődés
eszméje összefonódik a szabályosság, a rendezett-
ség, az észszerűség gondolatával. A fejlődés mint
emberi vágy, mint elrendelt terv, program és világ-
magyarázati elv az Ész mindenhatóságába vetett
hitből nyeri értelmét.” – halljuk a háttérben Vágási
Feri gondolatait a *Szomszédok*ból. A laminált for-
gácsolapokból jó ebédhez szól a nóta. Hogyan
építsünk sörösüvegéből röntgensövet. Maxi-
család mini ötletei. Utána pacalvacscora és ultiparti.
Zárójel: vizsált időszakban a kiállítás még nem
készült el, a mű lapraszerelt állapotban a falhoz
támasztva állt – zárójel bezárva.

„Tiszta érzélemlát
Szobrászi ökonómia
Líra alá rejtett építettségek

Nem avantgarde de haladó ízlésű
Szocialista elkötelezettségű
Realista nagyplasztika”

Vizsgált személy megítélésében bizonytalan
vagyok. Barkácsfaktor kiemelkedő, ideológiai
képzettség elfogadható, nyugatmajmolás: zérus.
Esetében Fehér ET. szakvéleményét minden-
képp kikérni! – megjegyzés magamnak.

Összegzés:

Nagy biztonsággal megállapítást nyert, vizsgált
személyek egy idegen világ felbérelt ügynö-
kei. Tevékenységüket a bolygónk iránti nemzeti
elkötelezettség teljes hiánya jellemzi. Kiejtésük
akcentusokkal terhelt, veszélyesen emelkedő tár-
sadalomkritikai index, jordán alapok, miegymás.

Javasolt eljárás:

díjat visszavonni, kiállítást lezárni. stb, stb, stb.

Köszönjétek magatoknak!
A figyelmet.

* Elhangzott 2014. október 9-én, a kiállítás megnyitóján.
** Az idézet Fejős Zoltántól származik.

Vendégjársunkból nem maradhat ki a zürichi Kunsthaus. Gazdag gyűjteménye a
16. századtól napjainkig terjed. Ezen belül is külön teret kapnak a svájci születésű
művészek: Arnold Böcklin, Ferdinand Hodler, Felix Vallotton, Johann Heinrich
Füssli. Füssli sorozata, a *Prométheusz fáklyája* idén egy tematikus tárlat alap-
ját képezte, amely a mitológiai hős alakváltozásait mutatta be.¹ Füsslinél a férfi
test anatómiája dominál. A mítosz olyan 20. századi művészeket is megihletett,
mint Constantin Brancusi, Jacques Lipschitz, Oskar Kokoschka vagy Barnett
Newman. A kiállítás centrumában most ARNO BREKER (1900–1991) monumentá-
lis műve áll, melyen a férfias erő kultusza érvényesül. Breker Hitler nevezte
ki egyetemi professzornak, szobrát a nagy birodalmi művészeti kiállításon
mutatták be (1937). Hasonló alak vitte a fáklyát Leni Riefensthal olimpiai filmjén,
A szépség diadalának elején, és filmen mozdul most meg Breker szobra is, egy
másikkal, KARL GENZEL (alias Karl Brendel, 1871–1925) hermafroditájával, melyet
az „Elfajzott művészet” tárlaton állítottak ki 1937-ben. Breker Prométheusát és
Genzel „korcsát” a nemzeti szocialisták eszközként használták fel.

E két szoborról készített filminstallációt JAVIER TELLEZ (1969) *Rotations* címmel,
2011-ben. A két merőben eltérő művet egymás mellé helyezte egy műteremben,
egy-egy ellentétes irányban forgó talapzatra. Így filmezte le őket, lassan, alulról
fel felé haladva. A két felvételt kettős vetítésben, szinkronban mutatja be. Látni a
testrészek legapróbb részleteit, bár az extrán közeli felvételek kezdetben nehezítik
az azonosítást. Felismerhető Genzel művének nagy fallosza, ami hatalmasabbnak
tűnik a monumentális Prométheuszénál. A kis faszobor emlékeztet a termékenység
primitív varázseszközeire. A nézőnek az az érzése támad, hogy eltűnik a külön-
ség a két szobor között, azonos szemmagasságba kerülve. A zárójelenetben a
kamera lassan hátrálva először mutatja meg együtt a két alkotást, s így kicsinek

¹ Die Fackeln des Prometheus/Prometheus's Torches. Kurátor: Mirjam Varadinis. Zürich. Kunsthaus. 2014.
június 20 – október 12.

HENRY FUSELI és
JAVIER TÉLLEZ
Prométheusz fáklyája,
2014
Kunsthaus Zürich,
részlet a kiállításról,
Fotó: Lena Huber